

Grotesque ~ A Gotik Epik

dening GE Graven

Bab VIII

~ Kahanan sing ora biasa katon ing pekarangan Abbey, katon jelas liwat nggawe bayangan, sing katon dhuwur banget, amba banget, utawa bengkong kanggo obyek sing nggawe. Obyek-obyek kasebut dhewe katon luwih adoh tinimbang sejatine, lan geni obor prajurit katon kedhip-kedhip alon banget utawa malah mundur. Gerakan liyane katon ora pas, lan kahanan anyar uga katon liwat wahyu sing luwih cilik, kaya swara wong lanang sing bengok-bengok, kaya swarane wong lanang sing disamar ing sangisore banyu, lan swara muni sing terus-terusan ing kupinge wong-wong mau nalika mbaleni obrolan. Jaran-jaran sing wedi ngoyak-oyak lemah kaya-kaya kewan-kewan sing wedi ngrasakake lemah sing gemeter. Banjur ana ambu sing aneh—ora sepet kaya eglantine, nanging luwih mbebayani, kanthi noda jamur sing memabukkan. Ambegan jero saka udhara anyar bisa uga gampang mbingungake indra kaya mantra sing ngelu, lan ambune bisa dirasakake kaya ambune badai sing bakal teka, sanajan asing kanggo memori sing isih ana. Pancen, kahanan sing ora wajar katon ing Biara, semedeni kaya Gatestone sing nembe dibukak sing nyebabake.

Swara tangisan keprungu saka pojok plataran, lan ana prajurit siji-sijine mlayu menyang asrama, nyebrang ing sangisore jendelane. Lampu lenga mumbul saka ndhuwur

Pengawal kapindho langsung nyerang dheweke . Dheweke ngangkat wong sing lara mau lan ngirid dheweke metu saka gedung kasebut. Pelaku-pelaku kasebut, loro bocah pengawal, ndhingkluk saka jendela ndhuwur, nuduhake menyang papan sing dadakan kanggo mundur.

Kanthi rame, barisan prajurit obah ing sangisore obor sing munggah, ngubengi lawang asrama kanggo nyegah jemaah para imam supaya ora bisa lolos. Sawijining Biarawan Senior kanthi janggut putih meksa mlebu liwat para tahanan sing nganggo jubah lan ngobahake tinjune, menehi khotbah marang Sersan sing dhuwur banget. "Yen sampeyan abdine Gusti, mula sampeyan kudu mandheg nganggo senjata lan ngidini kita liwat!"

Sersan mau mbengok minangka wangsulan. "Bali menyang kamarmu, Friar!"

Biksu mau tetep negesake pendiriane, isih nggresula, "Coba pikirake pakaryane Gusti Allah lan para abdine tinimbang prentahe Kaptenmu! Mung kita sing bisa mbenerake apa sing wis kok gawe bengkong. Jaga langkahmu ing papan suci iki lan minggir, supaya kita bisa mbenerake kesalahanmu!"

Sersan mbengok nglilani protes para imam, "Bali menyang kamarmu! Getih bakal diwutahake, yen ora!" Nanging, konflik antarane prajurit lan imam terus kedadeyan, nalika para biarawan metu saka lawang, meksa awake dhewe luwih jero menyang barisan sing tetep. "Tangkep pendeta kuwi!" sawijining prajurit mbengok, nuduhake siluet sing nganggo jubah lan tudung menyang pojok asrama . Bayangan kasebut muter lan mlayu. Rong pengawal ngoyak, nyemplung menyang semak-semak. Godhong-godhong lan pang-pang padha remuk amarga swara geraman lan erangan saka perjuangan sengit.

Friar Nicholas nyuwek-nyuwek jubah kasebut lan nggereng ing ngarepe pengawal, " Aja nganggep kita para biarawan ora mampu." Dheweke nyekel rompi pengawal lan narik dheweke nyedhak. "Ninggalake aku lan Abbey kita!"

Prajurit sing ora obah mau ngerat alis. "Kowé koyone yakin banget karo awakmu dhéwé—wong sing ora nganggo senjata imam nglawan tentara?"

Nicholas mandeng dheweke, karo ngujar, "Yen ana pasukan sing ngepung kita, atiku ora bakal wedi; lan yen perang nglawan kita, kita bakal percaya diri."

"Percaya diri? Utawa Bodho?" pitakone penjaga mau. "Tembungmu pancen katon bener kanggomu , nanging luwih becik kowe ngrungokake saran sing apik." Prajurit mau nyender marang Nicholas lan biarawan mau ngringis. "Aja meksa tanganku, pastur." Nicholas ngringis maneh lan ndeleng mudhun menyang pucuk piso sing ditempelake wong lanang mau ing wetenge. "Mbalik maneh lan urip kanggo ndedonga dina liyane!"

"Ora suwe maneh, kowe bakal nyuwun pandonga kuwi, prajurit," Nicholas menehi saran marang dheweke, karo mundur ing mburi tembok jubah.

"Senjata wis siyap," mbengok Sersan utama. Nganggo pedhang lan piso dawa sumunar ing cahya obor. "Barisan cedhak!" Kanthi bebarengan, para prajurit padha nglumpuk ing asrama mlebu, ngusir para biarawan bali menyang bangunan. Dheweke nutup lawang, sawise iku, Sersan nglumpukake barisan penjaga ing ngarepe. Banjur dheweke ngatur wong-wong sing isih ana ing sakubenge kabeh bangunan kanggo mbentuk tembok penjaga sing nggawa obor kanggo njaga akeh jendelane.

Ing sadawane pekarangan Biara lan ing ngarep bangunan sing dadi lawang mlebu katakombe, meh rong puluh prajurit padha ngumpul ing plataran ing antarane obor. Sawise suwe nyerah kabeh pangarep-arep kanggo nemokake Lazarus ing trowongan ruang bawah tanah, dheweke mandheg nggoleki lan nglumpuk kanggo mriksa wilayah ndhuwur katedral. Penampakan sing sumunar ngepung campanile, nyilem ing antarane akeh deretan patung Grotesque. Umume para nom-noman kasebut minangka tambahan anyar kanggo rombongan Kapten Bourne saka Pengawal Kerajaan Yang Mulia . Prajurit sing luwih tuwa rambute perak ngadeg ing antarane, lan ora kaya liyane, perhatian komandan ana ing papan liya. Nalika pengawal enom nyekel obor, wong tuwa kasebut mriksa tumpukan kaca sing rapuh. Pungkasane, dheweke noleh menyang pengawal kasebut, takon marang dheweke. "Lan perkamen iki ana ing njero amben Bocah Iblis ?"

"Ya, aku nemokake dheweke ndhelik ing njero jerami," wangsulane penjaga kasebut. "Aku ora ngerti yen kowe maca."

"Aku isa," ujare perwira tuwa mau. "Rasane."

"Banjur apa sing diwaca?"

Petugas kasebut mindhah kertas-kertas kasebut menyang posisi sing luwih adoh saka raine, nalika dheweke merem ing sangisore cahya obor. "Kaca pisanan katon kaya layang sing ditulis dening ulama sing dikunjara sing dadi penerjemah." Dheweke ndeleng menyang ngisor perkamen kasebut. "Miturut tandhane, dheweke nyebut awake dhewe, Naramsin."

"Lan kaca-kaca liyané isiné apa?" pitakoné wong enom mau.

Petugas mau nggeleng. "Aku ora bisa maca tulisane. Kabeh kaca liyane ngemot jinis tulisan manca - ora ana sing wis tak waca wiwit saiki." Dheweke ngobah-obah kaca-kaca sing isih ana. "Lan simbol-simbol kasebut katon padha, nanging beda. Mungkin iku dudu tembung."

Penjaga enom mau ndhingkluk ing kupinge wong tuwa mau , karo bisik-bisik, "Aku ngerti alesane kowe ora bisa maca tembung-tembunge. Kuwi ilate Iblis dhewe, aku kandhani!"

Petugas mau nyingkiri lan nyipitake mripate. Banjur dheweke cepet-cepet nggulung kaca-kaca kasebut, lan ndukani. "Kowé malah ora isa maca, nanging saiki kowé ngaku ngerti tandha-tandhané Iblis ?"

Prajurit enom mau mbela awake dhewe, nuduhake payon katedral. "Kepiye carane

kowé njelasaké asal-usul roh-roh mabur kuwi, nèk ora nganggo Bocah Iblis lan mantra rahasiané nganggo basa-basi setan?"

Penjaga ing sacedhake kono mbela omongane petugas kasebut. "Dheweke ngomong bener!

Dheweke mung roh-roh saka jurang neraka dhewe!"

Kantheni rasa frustrasi banget, petugas mau noleh lan takon, "Apa kowe tau ndeleng roh, Nak?"

"Ora," wong lanang mau ngakoni.

Petugas mau nyekel lengen wong lanang mau. "Apa wis tau menyang Neraka, Nak?"

Wong lanang mau mangsuli, "Aku—Ora. Nanging, kabeh wong ngerti—"

"Banjur kepiye carane kowe bisa ngadeg ing kono lan ngandhani yen kita ndeleng roh saka Neraka?" Prajurit tuwa mau ngeculake lengene lan nyelehake tangane ing pinggul sadurunge ndeleng munggah. "Kanggo aku dhewe, aku durung nate ndeleng Roh, Iblis, utawa Neraka; nanging aku ora nggawe kebiasaanku ngedol rasa wedi lan goroh ing antarane wong-wong iki. Sejatine, ora ana sing ngerti apa sing kita deleng ing kene."

Lawang-lawang mbukak njeblug lan para prajurit noleh lan weruh rong pengawal sing keselek lagi kesandhung nyedhaki dheweke. Para pengawal ambruk nganti ndhingkluk, megap-megap. Para prajurit ngepung dheweke, nylametake obor sing kobong saka lemah sing ditibakake para pengawal. Umume karo watuk, salah sawijining pengawal ngandhani babagan geni sing murub ing jero katakombe. Dheweke narik napas lan ndeleng munggah, nambahake, "Kita ora bisa ndeleng maneh, amarga ana kumelun." Ing sangisore cahya obor, para prajurit weruh luh ireng lan garis-garis putih mili ing pipi sing kebak jelaga.

Maneh, wong enom mau ngomong karo petugas karo nuduhake lawang. "Lan kepiye carane sampeyan bisa nerangake trowongan watu sing kobong, yen ora amarga sihir Setan?"

saka Bocah Iblis?"

Para prajurit mlayu ngliwati perwira kasebut, nggoleki geni, lan nalika wong enom mau noleh ngetutake, dheweke nyekel lengene, meh wae narik dheweke saka sikile. Dheweke njupuk obor saka dheweke, karo kandha, "Aku ora bakal ngadeg ing peteng nalika kowe ngoyak geni, Nak."

"Apa kowé ora kepéngin nggolèki geni kuwi?"

Petugas sing flegmatik kuwi mesem. "Mungkin panjenengan saged maringi wektu kanggo wong-wong mau bali, wuta lan keselek. Lan yen salah siji saka wong-wong mau bisa nahan ambegan cukup suwe kanggo nemokake geni, dheweke ora bakal mikir apa sing bakal ditindakake, malah ora nguyuh ing geni sadurunge mlayu saka kumelun." Dheweke nggelengake siraha sadurunge nuduhake menyang lawang. "Nanging melu wae, yen ora, kowe bakal susah."

Wong enom mau mlayu mlebu lawang. Petugas mau noleh menyang wong loro sing isih

keselek ing lemah. "Ya, apa kowe ora pengin ngetutake liyane?"

Salah sijine ngadeg karo nggegem sikile lan mangsuli, "Kita tetep ana ing kene."

"Kowé sinau kanthi cepet nalika rasa lara dadi pandhuanmu," prajurit sing kesenengen ngomong sadurunge narik ambegan jero. "Yen ngono, melu aku. Aku nggoleki banyu lan ember sing akeh." Wong telu mau mlaku menyang ruang makan kanggo nggoleki sumur Abbey.

Sersan sing bersenjata metu saka asrama lan mlaku kanthi kaku menyang pemandian. Nalika dheweke nyedhaki ngarep bangunan lan ketemu karo sawetara prajurit, dheweke nguwuh, "Apa sampeyan wis ngaku?" Sersan mlaku ing antarane lan obor mbukak kanggo nuduhake prajurit cendhak lan reged, nganggo siji lengen, sikil tengene ilang. Ing sikile, ana Thateus lungguh ing lemah karo nangis, gegere nyender ing tembok pemandian. Wong lanang mau noleh, ngusap getih lan rambute ing sikile sing ana ing clanane saka driji. Dheweke mangsuli Sersan kanthi swara serak. "Dheweke durung mbukak dununge Bocah Iblis. Nanging, dheweke meh mati, Pak."

Sersan weruh rai sing suwek lan lendhut ana ing lemah cedhak sepatune. Banjur dheweke mriksa wilayah kasebut lan weruh penjaga ngadeg kapisah saka wong-wong liyane, raine katon kuwatir. Ing sikile, ana bocah lanang pendeta cacat liyane sing ambruk lan meh wuda. Yen ora amarga ambegan Miguel sing terus-terusan, bocah lanang kasebut bisa uga dadi mayit cilik. "Lampumu," prentahe Sersan, njupuk obor saka prajurit sing paling cedhak. Dheweke ndhodhok ing ngarepe Thateus, mriksa penampilane sing Grotesque sadurunge menehi, "Dakkandhani ing ngendi pengawal Lazarus ndhelik lan kowe bisa bali menyang asrama. Thateus mung nangis. Sirahé obah-obah kaya-kaya, abot banget kanggo dicekel jejeg. "Inggih," ujare prajurit mau karo ngadeg lan noleh, sadurunge ngandhani wong sing tangane siji mau, "Aja kaget karo rupane. Dheweke isih bocah lanang, lan bocah lanang isa dirusak." Para prajurit nggresula lan obah ing panggonane, ngeling-eling wayah sing kikuk kanthi wektu sing nglarani lan nyenyet. Dheweke takon marang prajurit sing tangane ilang. "Kapten isih ana ing gereja?"

"Aku durung weruh dhèwèké," wangsulané wong lanang mau. Sersan ngethok dalan ngliwati para penjaga nalika dhèwèké ngidoni, "Golèkana keseimbangan! Aku ngarepaké pengakuan dosa—dudu bocah lanang sing wis mati. Lan aja nganti nyekel biarawan kuwi."

Karo nyawang sakubenge, prajurit sing nganggo tangan siji mau takon, "Biksu endi, Pak?"

"Dheweke lagi arep lunga," wangsulane Sersan, mandheg ing sandhinge Miguel sing semaput lan mbukak lawange.

Dheweke mrentahake pengawal supaya nutupi dheweke, lan wong lanang kasebut dumadakan nyopot rompine dhewe, mbungkus bocah lanang mau. Kanthi anggukan setuju, Sersan ngilang ing pepeteng plataran.

Ing pojok lor Biara, para prajurit bersenjata ngadeg njaga lawang sisih katedral kaya deretan reca.
TINK! Watu cilik mantul saka helem salah siji saka

para pengawal lan dheweke ndeleng menyang pepeteng. **DUWUR!** Watu sing luwih gedhe nabrak helem prajurit liyane, nggawe helem kasebut tiba miring. Dheweke mlumpat maju, nyekel gagang pedhange, lan nggoleki pelakune ing bayangan.

"Pembalang watu," pengawal pertama bisik-bisik.

"Lan aku bakal ngethok dheweke dadi cilik," penjaga kapindho nggereng, ngeculake gegamane lan tiba maneh ing jajaran.

Nabrak! Bagean gedhe saka pinggiran ndhuwur katedral pecah lan reruntuhan njeblug nggawe wong-wong mau mabur. Nalika longsoran salju surut, dheweke padha turu ing lemah, tatu, kaget, lan mandeng payon kanthi bodho.

Kapten Bourne sing lagi sambat mlebu liwat lawang katedral. Dheweke nglewati obor ing ndhuwur lawang mlebu sing ora dijaga, nemokake prajurite sing kebak bledug turu ing lapangan cedhak kono, sambat, ngusap-usap makutha, lan ndeleng munggah. Wong-wong lanang mau mlumpat lan mlayu bali menyang pos jaga sing kebak reruntuhan, ing wektu sing padha nalika rong biarawan sing kusut metu saka lawang gereja lan kesandhung watu-watu sing longgar. Bourne nyingkir saka lawang lan mlaku ing antarane watu-watu sing tiba— sing paling gedhe bisa kanthi gampang ngremuk wong. Clodius lan Greville ngetutake dheweke. Kapten ngangkat pandangane lan nemokake bentangan amba saka pinggiran atap sing ilang. Pungkasane, dheweke bali menyang barisan prajurit lan nyekel lengen penjaga sing paling dhuwur, takon marang dheweke. "Apa aku ora mrentahake kowe supaya ngamanake lawang iki?"

"Nuwun sewu, Kapten," wangsulane prajurit kasebut. "Gereja meh mateni kita saiki."

Bourne ngocok-ocok dheweke. "Aduh watu-watu gereja kuwi! Apa kowe nglilani Kardinal liwat?"

"Pancen, Pak. Panjenengan ngendika menawa ora ana wong sing mlebu lawang iki. Kardinal metu, miturut prentah panjenengan, ujure, kanggo njaluk tulung biarawan liyane."

Kapten nggegem untune lan nggereng ing raine. "Aku ora menehi prentah kaya ngono."

Clodius mlayu maju. "Kapten, apa anak buahmu weruh Kardinal nggawa kaca-kaca?"

Bourne ngeculake genggemane. "Wangsulana pandhita kuwi."

"Iya, akeh kertas."

Greville ngusap mripate, pungkasane bisa nglumpukake akal sehat. Dheweke ngusap-usap mburi gulu, mikirake tumindak aneh Kardinal Blasi. "Banjur dheweke menyang asrama kanggo njupuk biarawan? Kapten, kita cukup kasedhiya lan bisa mbantu dheweke."

"Apa dhèwèké wis budhal menyang asrama?" pitakoné Bourne.

"Boten, Pak. Panjenenganipun mlampah dhateng gapura Abbey sisih lor," prajurit kasebut ngakoni, nuduhake arah gapura kasebut. "Dheweke katon tatu— mbutuhake pitulungan, kaya sing diomongake."

Bourne nyurung prajurit kasebut metu saka formasi lan nabruk dheweke ing tembok lawang mlebu. "Dasar wedhus getir! Sersan sing nyekel para biarawan ing njero asrama! Siji-sijine bangunan ing njaba tembok Biara—" Kapten nyekel awake dhewe lan noleh menyang Clodius, nyipitake mripate. Ing sangisore lampu obor, biarawan kasebut ndeleng getih metu saka raine. Bourne ngeculake prajurit kasebut lan nggelengake sirahe kanggo ndeleng kemungkinan sing bakal teka. "Dheweke ora bakal—mesthi, dudu Kardinal."

Dhèwèké mlaku nyedhaki lawang lan mbengok menyang njero katedral, "Kabeh wong lanang, padha nglumpuk ing lapangan ing sangisoré komando Sersan!" Nalika satus prajurit teles lan reged metu saka gréja, Bourne narik telu prajurit mau. menyang sisih. "Kowé kabèh kudu ngancani aku. Siapna gegamanmu." Dhèwèké noleh menyang Clodius lan nusuk dhadhané nganggo driji. "Yen aku ora nemokaké Kardinal iki —" Bourne banjur mlayu menyang gapura lor Biara, karo telung prajurit ing mburiné. Dhèwèké mandheg sedhela ing gapura, takon marang para penjaga sing ngadeg ing kono, ngobahaké oboré, lan nyurung concierge menyang lemah sadurungé mlayu metu saka Biara. Akhire, dhèwèké alon-alon mlaku lan ambegan nalika nyedhaki kandhang.

Ing njero kandhang, jaran-jaran sing wedi nggebug lan ngidak-idak, nggigit-nggitik jaran-jarane lan narik tali kendhali sing wis diiket. "Kapten nyedhak," ujure salah sawijining prajurit sing tanggung jawab ngamanake jaran lan bangunan. Wong-wong padha mlayu-mlayu ing kandhang, njupuk posisine, lan prajurit sing paling tuwa tiba ing jejere lawang lumbung .

"Tangkep Kardinal!" Bourne mbengok, nyedhak prajurit kasebut.

"Kapten?" pitakone prajurit mau marang dheweke.

"Apa dhèwèké ora ana ing kéné?"

"Ora, Pak."

Bourne mandheg lan ndeleng maneh menyang Abbey kanthi bingung.

"Dheweke wis mlaku, Kapten," prajurit kasebut nambahake.

Bourne mubeng. "Mesthi, kowé ora nglilani dhèwèké lunga!" Dhèwèké mlayu menyang kandhang lan mbagi-mbagi oboré, mriksa njero kandhang.

Prajurit mau ngetutake dheweke. "Dheweke numpak jaran menyang desa Murat—kanggo njupuk biarawan kaya sing kokprentahake ."

"Aku ora menehi prentah kaya ngono, dasar bodho!" Bourne nabruk cagak lumbung lan mandeng lumbung kosong. papan ing antarane larik-larik jaran sing dipasang. "Ngendi jaranku?"

Prajurit mau ragu-ragu nalika mangsuli. "Yang Mulia—um— Kardinal ngendika menawa panjenengan kepéngin— Dhèwèké ngendika menawa panjenengan dhawuh supaya njupuk jaranmu—kuwi jaran sing luwih bisa dipercaya." Bourne ndorong prajurit mau mundur. "Mesthi wae dheweke bisa ngomong kaya ngono!" Dheweke ndeleng raine para penjaga kandang liyane. "Lan dheweke pancen nganggep kaya ngono—minangka jarane Kaptenmu !" Dheweke nggelengake sirahe, meh mesem ora percaya. "Kowe sing menehake jaranku dhewe marang dheweke ?"

"Panjenenganipun Kardinal Tahta Suci, Kapten," wangsulane pengawal mau. "Apa kita ora ana ing kene kanggo mbantu Yang Mulia?"

Bourne narik ambegan jero. "Pancen, aku iki gampang lali," ujare karo manthuk sadurunge noleh menyang wong-wong liyane. "Siap-siap, papat jaran—sing paling cepet lan paling apik istirahat." Dheweke milih papat wong.

"Kowé kudu ngoyak. Tangkep Kardinal lan dokumen-dokumenne. Siap

kowe dhewe numpak." Wong-wong mau padha nglumpuk ing tembok lumbung, nguyuh nalika Kaptene menehi instruksi luwih lanjut babagan swara gemericik. "Mung ana siji dalam sing metu saka Biara iki. Aku pengin kowe loro sing luwih cilik obah kaya angin lan alon-alon nganti tekan Murat. Sawise iku, kowe banjur kudu bali lan mlaku nganggo jaranmu ing sangisore bayangan, nalika kanthi meneng-meneng nggoleki Kardinal sing tatu ing pinggir dalam lan grumbul-grumbul sing ndhelik." Dheweke nutul gegere rong prajurit sing luwih gedhe. "Kowe kudu numpak jaran sing luwih alon lan nanggung kanthi a menyang desa, lan kowé ora bakal ngluwihi wong loro sing ndhisiki kowé—kowé ngerti apa sing takkarepake. Aku pengin Kardinal lan kabèh dokumené dibalekake marang aku— lan tanpa cilaka sanajan drijiné sing paling cilik."

"Inggih, Kapten," wangsulane wong-wong mau, banjur ngumpulake awake dhewe lan nyiapake jaran-jarane.

Bourne nyopot helem, nyisir rambute menyang mburi, lan nyawang papan kosong ing ngendi jaran pribadine pungkasan diiket. Dheweke noleh maneh menyang pengawal sing luwih tuwa, mripate murub.

"Lan saka kabeh jaran ing kandhang iki, Kardinal nggawe sampeyan percaya yen dheweke mung kudu njupuk siji jaran—kuwi—lan njupuk wong sing dianggep pendeta saka Murat?"

"Nuwun sewu, Kapten," wangsulane prajurit mau, karo ngalihake pandangane saka tatapan sing kobong mau.

"Apa kita ngerti—"

"*Tabrakan!*" Bourne muter awak lan nabruk heleme menyang sirahe prajurit kasebut , nggawe prajurit kasebut tiba ing lemah sadurunge mbuwang heleme menyang dhadhane wong lanang sing semapat.

"Dudu aku lan Kardinal! Dudu aku lan wong suci!" Bourne mbengok. "Dudu aku lan Gusti Allah! Prentahmu asale

saka aku, mung saka aku—mung saka aku!"

Prajurit nanggung jaran nyurung jarane supaya maju. "Apa kita kudu budhal saiki, Kapten?"

"Cepet!" Bourne mbengok, karo nglambai supaya padha maju. Wong papat sing nanggung jaran mau mlayu metu saka kandhang, swarane kuku jaran sing gemuruh ilang ing wayah wengi. Ing wayah sing suwe

sepi, Bourne sing katon kaku nyender ing cagak sing stabil lan ndeleng menyang langit lan nemokake rembulan bunder—lan katon kepincut ing njero ati, dheweke ora bisa ora ndeleng rupa sing sampurna saka rai Friar Grate sing tanpa kulit.

Bourne ninggalake kandhang karo telung prajurite. Ora let suwe dheweke mlebu gapura Abbey lan mrentahake para prajurit supaya gabung karo barisan sing wis ana ing jejere katedral, banjur akeh prajurit lan imam sing padha nglumpuk nyedhaki dheweke: Clodius, Greville, Sersan sing dhuwur, lan sing luwih tuwa, perwira rambute perak. Bourne takon marang prajurit sing dhuwur mau. "Aku ngira yen para imam

asrama aman?"

"Inggih, Kapten. Lan biarawan lemu kuwi ana ing tahananku—ing pemandian."

Bourne manthuk, nabok lengene. Dheweke noleh menyang perwira tuwa mau. "Lan kepiye karo nggoleki Bocah Iblis kuwi?"

"Kita wis mubeng saben trowongan, ruang bawah tanah, lan ruang bawah tanah—ora ana tandha-tandhane. Kajaba iku, geni saiki kobong ing trowongan kasebut. Aku wis nglumpukake ember ing jejere sumur Biara," ujare wong lanang mau, nuduhake arah ruang makan. "Apa aku kudu mateni genine?"

Kapten nyinaoni lemah sadurunge mangsuli. "Ora, kobong wae." Dheweke mandeng langsung marang perwira kasebut. "Aku pengin katakombe ditutup lan dijaga. Yen dheweke ndhelik ing trowongan, mula aku bakal ngrokok dheweke nganti entek." Bourne njepret driji, nuduhake gapura Abbey kidul.

"Gawanen wong-wongmu sing isih ana lan tutupi kuburan. Walik kabeh watu. Resikna kabeh wit."

Nanging nèk kowé isih ora bisa nyekel dhèwèké, kowé kudu masang sawetara penjaga ing bayangan kanggo njaga pekarangan kanthi diam-diam supaya ora ana tandha-tandha dhèwèké." Bourne narik napas jero lan manthuk, ngomong banter, sanajan mung kanggo negesake dhiri, "Ora suwé manèh, dhèwèké bakal dideleng panggonané kanggo ndhelik."

Clodius mlaku ing sandhinge prajurit kasebut lan ngresiki tenggorokane. Petugas kasebut nanggapi, kanthi nggeblak Gulungan kaca-kaca rapuh saka sangisore jubahe Naramsin. "Iki, Kapten," ujare, karo menehake gulungan kasebut marang Bourne. "Sadurunge geni, kita nemokake kertas-kertas iki sing didhelikake ing ambèn bocah lanang." Dheweke nuduhake driji ing antarane Clodius lan Greville. "Para biarawan iki nganggèp kertas-kertas kasebut migunani—malah bisa uga migunani."

Bourne netrane Clodius kanthi tajem. Dheweke menehake obore marang Greville lan mbukak perkamen-perkamen kasebut nalika dheweke mrentahake petugas supaya miwiti nggoleki kuburane. "Aku bakal ana ing pemandian. Gawanen Bocah Iblis, yen kowe nyekel dheweke."

"Inggih, Kapten." Prajurit tuwa mau mundur karo cepet-cepet mbungkuk.

Bourne mrentah Sersan sing nggawa senjata, "Gawanen wong-wong mau saka katedral. Gawanen menyang asrama lan gandakna barisanmu."

"Inggih." Sersan sing dhuwur manthuk, banjur pamit.

Ing sangisore obor Greville , Bourne maca layange Naramsin nalika Sersan ngumpulake satus prajurit lan nggawa dheweke nyabrang plataran.

Akhire, Clodius ngomong. "Menawi panjenengan kepareng, Kapten, kula kepingin matur sepatah tembung kaliyan panjenengan."

Bourne mung manthuk, nerusake maca.

Greville nggelengake sirahe, lan nambahake, "Aku ora nate nyadari sajrone pirang-pirang taun iki, lan paling ora aku kudune wis curiga, yen Lazarus pancen Grotesque—lbune Gusti Allah sing isih urip! Ivan ndhelikké dhèwèké ing sangisoré rai sing ditutupi, ing njero katakombe, amarga srengéngé mesthi bakal ngrusak dhèwèké. Saiki kabèh wis masuk akal, ditimbang kabèh. Tandha -tandha sing ora katon ana ing endi-endi—mungkin kita kabèh milih ora nggatèkaké." Dhèwèké nyingkir. lan nyawang munggah, menyang deretan reca ing payon katedral.

Bourne nyekel tangane Greville lan nyorot sedhela kaca-kaca kasebut nalika dheweke maca pungkasan layange Naramsin . Banjur dheweke cepet-cepet nggulung maneh kaca-kaca kasebut lan nyipitake mripate Clodius. "Sajrone aku manggon ing Biaramu, kowe dadi siji-sijine gangguanku." Bourne nabok gulungan perkamen ing tangane, bola-bali nindakake nalika dheweke mikir-mikir krungu siji tembung maneh saka para biarawan sing ngganggu sing wis dadi sengite.

Clodius ngadeg kaku. "Aku njaluk tulung, Kapten. Perkamen-perkamen kuwi wis tuwa banget lan alus banget. "Apa aku sing ditugasi njaga keamananane?" Clodius njupuk gulungan kaca kasebut, nanging Bourne nyolong kaca-kaca kasebut, karo cemberut. Dheweke nyelehke kaca-kaca kasebut menyang rompine, lan kanthi nada sing luwih alus, dheweke nggawe kesepakatan. "Kowe loro bisa ngancani aku menyang pemandian lan nuduhake apa sing kokngerteni babagan koran-koran kasebut. Nanging, minangka ijol kanggo para rawuhku, aku ngarep-arep bantuan lengkapmu ing pemandian kasebut. Aku duwe niat kanggo njaluk pengakuan saka biarawan lemu babagan dununge Bocah Iblis."

Clodius nyawang Greville sedhela lan manthuk. "Lan kita bakal mbantu sampeyan, Kapten."

"Biara lemu," ujare Bourne, "maneh, dheweke nyebut awake dhewe apa?"

"Delon," Greville nawakake. "Delon Odino. Dheweke uga sawijining Biarawan Senior lan ngerti banget babagan Gatesstone."

Clodius nambahake, "Lan Grotesque— Bocah Iblis sing kokgoleki —jawaban saka jeneng kasebut saka Lazarus, Kapten."

"Odino," ujare Bourne, karo nggeblakke buku-bukune nalika mlaku menyang pemandian.

"Saiki, critakna babagan kertas-kertas iki."

Greville madhanggi dalan nalika Clodius ngandhani Bourne babagan apa sing dicekel. "Kertas-kertas kasebut ditulis dening Grotesque meh telung atus taun kepungkur. Saka apa sing dakklumpukake babagan sing pertama kaca, Grotesque iki nerjemahake tandha-tandha Gatestone kanthi lengkap. Saiki rungokna

aku, Kapten—atusan Biarawan Senior wis nglumpukake jilidan sing ora kaetung kanggo nyoba maca tandha-tandha kasebut. Amarga kita uga Biarawan Senior, jilidan kita dhewe ana ing skriptorium ing tengah-tengah koleksi karya sing ora diungkapake. Ing kabeh sejarah Biara iki, ora ana biarawan sing tau nerjemahake tandha-tandha kasebut, utawa kaya sing kita kumpulake. Saiki kita ngerti yen ana siji Grotesque sing katon sukses nalika atusan kita gagal. Kajaba iku, Lazarus iku Grotesque. Dheweke bisa maca lan nulis ing pirang-pirang basa, kaya sing wis dakdeleng. Lan wong-wongmu nemokake kertas-kertas kasebut ing duweke. Kanthi mangkono, aku saiki yakin manawa tandha ing Gatesstone iku basa sing mung bisa dipecah dening Grotesque.”

Bourne mandheg lan noleh. "Apa kowe ngerti sebabe aku dadi Kapten Pengawal Kerajaan Yang Mulia?" Kanthi versi animasi sing cerdas, Bourne njawab pitakone dhewe. "Aku ndeleng samubarang apa anane, utawa apa bisa dadi, lan ora tau ndeleng apa sing dudu." Clodius mundur lan mandeng bekas luka ing pipi Kapten nalika nerusake. "Kowe kandha yen Bocah Iblis iku Grotesque lan mung Grotesque sing bisa ngerti tandha-tandha kasebut. Nanging, Kardinal ora nduwé kuping kucing utawa untu asu, lan dhèwèké nduduhaké yèn dhèwèké pancèn trampil ngongkon watu kuwi nganggo kertas-kertasé dhéwé. Lan amarga aku kelingan tembung-tembungé nganggo basa Latin, aku yakin manawa kowé mbuang-mbuang wektuku nganggo crita-crita Grotesque sing dawa utawa Kardinal iki sing nerjemahake tandha-tandha nalika kowé kabèh para imam gagal. Saiki, sing endi?"

Greville nggelengake siraha. "Aku weruh kaca-kacane Kardinal. Kaca-kaca kuwi wis tuwa kaya kaca-kaca sing ana ing tanganmu, Kapten. Yagene dheweke bisa nulis tembung-tembunge ing godhong sing alus lan rapuh banget?" Greville noleh menyang Clodius. "Aku mikir ora. Minangka Kardinal Dewan Tinggi, dheweke duwe akses tanpa wates menyang Arsip Apokrif." Clodius manthuk. "Apa bisa uga terjemahan sing ana ing tangane uga ditulis dening Ulama Naramsin iki?"

Bourne narik kaca-kaca sing digulung saka rompine, mbukak kaca-kaca kasebut karo takon, "Banjur, nganggo kaca-kaca iki, kowe duwe cara kanggo nutup watu kasebut—sanajan tanpa Kardinal lan kaca-kacane?"

Clodius mangsuli, "Iya lan ora, Kapten. Kanthi kaca-kaca kasebut, aku bisa uga duwe sarana kanggo nutup Gatestone; nanging, yen anggepanku bener, aku bakal njaluk kancane Lazarus—pengawal Grotesque—kanggo dadi penerjemahku. Bourne nggoleki kaca-kaca kasebut, mung weruh tandha kaya hieroglif. Suasane dadi peteng. "Bener, Kapten," ujare Clodius, ngangkat dagu sing wicaksana lan menahi Bourne eseman cekak. "Kaca-kaca kasebut mung gemot tandha—ora ana terjemahan. Sampeyan kudu ngirim Grotesque kasebut marang kita sadurunge kita bisa nerusake. Lan isih kudu dideleng apa iku bakal kedade

Bourne nggigit lambene, cepet-cepet nggulung maneh kaca-kaca kasebut, lan nyelehke ing sangisore rompine. maju, dhèwèké nyekel rong gegem jubah Clodius lan narik biarawan mau menyang dhèwèké. Greville mundur, pandangané sing kaget mandeng mripaté Kapten sing ijo kobong nalika dhèwèké ngukum Clodius lan akal-akalané. "Kowé koyone kepengin banget nggambarake aku minangka pamirsa bodho —nggatekake saben tembung saka critamu sing alon-alon mbukak!" Dhèwèké ngencengi genggemané lan narik biarawan sing wedi luwih cedhak karo jangguté, nganti Clodius ngrasakake tetesan ludah lan ambegan panas saka saben tembungé. "Utawa mungkin kowé nganggep aku minangka karakter sing nyedhihake ing crita sing kowé sengaja seret terus, sanajan sabarku wis mati! Apa kuwi?" Dhèwèké ngocok dhèwèké. "Pancen ora!" Clodius nggresah, nyuwun tulung. "Nuwun pangapunten, Kapten. Aku mung pengin mbantu kowe!"

Marem karo kekarepane biarawan kasebut, Bourne ngeculake dheweke. "Lan kowe bakal nglakoni." Clodius mbenerake jubahe nalika Bourne kanthi terang-terangan nlihi rencana tumindake karo Greville. "Amarga aku wis nduwe tandha watu kasebut, saiki aku bakal nginterogasi biarawan lemu kasebut, nggoleki lan nyekel Bocah Iblis kasebut, lan njaluk dheweke nerjemahake tembung-tembung sing dibutuhake kanggo nutup watu kasebut." Bourne noleh menyang Clodius lan menehi saran nganggo driji sing nuduhake, "Wiwit wayah iki, kowe mung kudu ngandhani aku apa sing kudu dakngerteni lan ora luwih saka iku lan ora kurang saka iku—supaya aku ora lali yen kowe wong sing ngerti. Apa kowe ngerti maksudku?"

Clodius manthuk, lan loro biarawan mau ijolan pandang sedhela sadurunge cepet-cepet ngoyak Bourne, sing saiki mlayu menyang pemandian. Kapten muter pojok ngarep pemandian amarga krungu swara Odino sing mbengok saka njero gedung. "Dheweke ora ngerti apa-apa, ujarku! Ayo bocah-bocah kuwi lunga. Mlebua mrengs lan lakoni sing padha karo aku lan Aku bakal ngethok tanganmu sing siji lan kuwat kuwi!" "Cukup," Bourne mbengok. Prajurit sing nganggo tangan siji ngeculake Thateus lan mlayu maju, kaget nalika bocah pengawal mudhun ing tembok. Sawetara pengawal dumadakan muncul saka pojok pemandian lan nampilake awake dhewe minangka wong sing wis siyap. wong-wong lanang. Kapten mau nyawang Thateus lan Miguel sadurunge nginterogasi prajurit kasebut. "Apa tumindak-tumindak iki, lan atas prentahe sapa?" "Kita njupuk pangakon, Pak, kanggo mangerteni dununge bocah dhemit kuwi."

Bourne njupuk obor saka Greville lan nyurungake menyang tangane prajurit kasebut. Dumadakan, swarane Odino keprungu ing pepeteng njero bangunan kasebut. "Ora ana apa-apa sing kudu Copot! Uculna aku lan aku bakal nyopot tanganmu sing liyane. Mung kuwi sing isa koklakoni nganggo sikilmu sing sikile kaya manuk, sing lagi nggebugi pengawal enom!" Prajurit sing nganggo tangan siji mung muter mripate, ora nggatekake omongane Odino sing ngece nalika dheweke ngandhani Kapten yen prentahe asale saka Sersan. Bourne mandeng antarane loro mau kanthi cetha.

nggebugi bocah-bocah pengawal sadurunge mangsuli. "Saka penampilane, kowe ngerti sethithik kaya nalika miwiti. Nanging, yen kowe pengin mateni dheweke kanthi alesan njaluk pangaku, terusna wae." Dheweke nuduhake menyang Thateus, banjur menyang para penjaga. "Mungkin saben wong ing ngarepmu bakal kepingin weruh cara-caramu sing teliti."

"Aku—um—aku ora ngira yen dheweke gelem ngaku, Kapten," prajurit kasebut ngakoni. Bourne ndhingklik madhep raine lan nggereng, "Dadi mungkin dheweke ora ngerti papan dununge? Kepiye menurutmu?"

"Inggih, Kapten," wangsulane prajurit mau, karo ngalihake awake menyang posisi sing luwih dhuwur.

"Banjur gawanen bocah-bocah iki bali menyang asrama!"

Prajurit mau noleh karo obor, mbungkuk sedhela ing ndhuwure Thateus sadurunge ngadeg maneh nalika dhèwèké sadhar yèn dhèwèké ora duwé tangan sing kasedhiya kanggo ngangkat bocah lanang mau ngadeg. Greville nyenyamah lan Clodius mandeng dhèwèké. Bourne mrentahaké prajurit supaya nggawa bocah-bocah lanang sing dipukuli menyang asrama.

Dhèwèké mapanaké liyané ing njaba lawang pemandian, banjur mbisiki wong lanang sing tangan siji mau, "Kowé sing nggawa oborku. Kowé bakal sinau cara sing tepat kanggo ngaku salah." Dhèwèké ngiring penjaga mlebu gedung.

Bayangan-bayangan ilang lan obor sing nyorot nuduhake Odino sing rai abang lan reged, bangkekane diiket ing pilar kayu ing tengah lantai pemandian. Bourne nyedhaki biksu kasebut lan mirsani dheweke. Lengan kiwa jubah Odino suwek lan dheweke mung nganggo sandal tengen, sikil liyane ora nganggo sepatu. "Nyuwun pangapunten anak buahku yen dheweke tumindak kasar marang sampeyan. Ing tengah-tengah tugas sing penting, kadhangkala dheweke ora sopan." Dheweke nepuk pundhak Odino. "Sanalika aku nggawa sampeyan bali menyang asrama lan nganggo klambi anyar, aku bakal njaluk wong-wong sing tanggung jawab atas perlakuan ala sampeyan dibenerake kanthi abot."

Odino nggereng. "Mungkin kowé isa mbenerké kaya sing wis koktindakké marang Friar Ivan?"

Bourne nggegem rahangé, lan wong loro mau padha ndeleng ing sorotan obor. Dhèwèké ngubengi biksu sing diiket mau, mriksa kanthi teliti. Odino weruh Clodius lan Greville metu saka bayangan. "Apa sing koklakoni nganggo jubah ing kene? Apa kowé ora duwe katakombe sing kudu dijaga?" Clodius mandeng Odino kanthi tatapan angkuh kaya bangsawan.

Bourne mlaku nyedhaki Odino. "Tugas utawa masalahku ora ana ing kowe. Aku pengin ora bebaya luwih lanjut bakal nimpa para imam ing Biara iki." Dheweke nuduhake Clodius lan Greville. "Deloken? Sedulur-sedulurmu saka kain bebas mlaku-mlaku ing Biara." Greville nyilangake tangane lan menehi isyarat karo ngangkat pundhak. Odino mandeng Kapten, ngerti yen dheweke wis

Para prajurite ngunjara para pendeta lan pengawal ing asrama. Bourne nerusake, "Aku bakal ngethok ikatanmu saiki uga. Nanging, kanggo iki aku mbutuhake akta cilik saka pihakmu. Aku nggoleki bocah pengawal sing jenenge Lazarus. Critakna papan dununge lan aku bakal ngongkon kowe lunga." Bourne nyedhak lan bisik-bisik marang biksu sing kaiket, "Aku janji minangka Kapten Pengawal Baginda."

Odino ngece dheweke nganggo bisikane dhewe, "Takon bapakne ngendi dheweke!" Dheweke ngidoni janggute Bourne . Kapten narik tinjune nanging ngeculake lengene kanthi dadakan. Dheweke ngusap pipine lan nglambai, ngundang Clodius lan Greville. Loro biarawan kasebut nyedhaki, lan weruh kaca-kaca sing digulung ing rompi Bourne , mripate Clodius sing rakus ndeleng dheweke nalika Kapten ngomong. "Aku bakal menehi sampeyan sawetara wektu ing rombongan biarawan supaya kaluhuran akal sehat bisa menang." Bourne n obor saka penjaga lan menehake marang Greville, nambahake swara sing cukup banter supaya Odino krungu, "Nalika dheweke isih duwe untu ing sirahe." Dheweke ninggalake pemandian, ninggalake telung biarawan marang awake dhewe.

Clodius ngomong karo Odino karo mesem sing nggodha. "Kita wis tau beda pendapat, lan saka pihakku, aku njaluk sampeyan ngapura aku."

"Ngapura?" pitakone Odino, ora percaya. "Ivan mati amarga tanganmu lan aku kaiket ing pos iki! Lan kepiye nasib sing wis kokwenehake marang kowe?"

Lazarus—saiki ditinggal lan wis mesthi bakal sirna? Minangka sadulur saka kain, apa kowe ora peduli utawa isin—ora welas asih utawa welas asih—utamane kanggo Lazarus sing mlarat?"

Clodius nglirik Greville sadurunge mbela awake dhewe. "Kuwi Kapten sing mrentahake penahananmu."

"Aku ngerti banget niatmu," ujare Odino. "Kowé wis ngojok-ojoki Kardinal nglawan Ivan lan aku kanggo njaga panggonanmu minangka pengawas katakombel!" Clodius nggresula, kaget. Odino nyawang liwat pindhake, ndeleng jamban sing digunakake Ivan kanggo pura-pura lolos. "Clodius, aku njaluk tulung marang kowe. Minangka abdi ing Kristus lan sedulur ing Biara iki, uculna aku—wenehi aku kesempatan kanggo mbebasake awake dhewe. Kowe ngerti yen, sabanjure, aku uga bakal menehi kowe sing padha."

Greville nuduhake lawang mlebu. "Kapten ana ing njaba, lan aku ora pengin diiket karo kowe!"

Clodius sarujuk, lan nambahake, "Ora ana cara sing siap kanggo lolos."

"Ana cara, Clodius. Kowé isa mbantu aku tanpa katon mèlu-mèlu . Aku isa njamin kowé—"

"Cukup," ujare Clodius. "Kapten bakal ngeculake kowe nalika kowe ngakoni anane Lazarus . Aku ngomong kanggo saben biarawan ing Biara iki nalika aku njaluk kowe mungkasi iki."

kebodhoan."

"Apa kowe ngarep-arep aku bakal ninggalake dheweke?"

"Kowé ninggalaké aku kabèh, kalebu kowé dhéwé! Kapten matèni Ivan amarga nyabrang dhèwèké. Aja mbalèni kaluputané. Saiki, critakna ing ngendi Lazarus ndhelik!"

Odino ora mandeng maneh, katon kesel. Dheweke nyawang lantai lan mesem lemes.

"Mungkin kowé ngomong sing bener. Nèk kowé janji karo aku minangka abdiné Gusti Allah nèk kowé ora niat nglarani bocah lanang iki, aku bakal nggawa kowé menyang omahé."

Greville maju, nanging Clodius nyekel lengene. "Apa kowe nganggep aku iki wong bodho, Odino? Kapten wis kepengin banget ngeculake kowe, sawise Lazarus ana ing tahanane."

Odino nyawang lawang mlebu pemandian sadurunge bisik-bisik, "Aku ora bisa ninggalake Lazarus— Kapten bakal mateni dheweke cepet kaya Ivan. Nanging, janji karo aku yen kowe bakal nggawa dheweke metu saka Biara lan aku bakal ngandhani kowe ing ngendi dheweke ndhelik. Nasib Lazarus ana ing tanganmu!" Para biarawan loro mau padha ijolan pandang. Clodius sarujuk. "Ya wis, yen ngono. Aku wis janji karo kowe." menawa Lazarus bakal ninggalake pekarangan Biara. Saiki, critakna papan dununge."

Odino manthuk, mbisiki marang biarawan sing ora duwe prinsip, "Kowé wong apik, Clodius. Aku pancen utangmu. Lazarus ndhelik ing—" Dhèwèké nyawang lawang lan sengaja nggumam sisa omongané.

"Manèh, nèk kowé gelem," ujare Clodius, karo nyedhak luwih adoh. "Dhèwèké ana ing ngendi?"

Odino nyenderake gegere ing cagak lan bisik-bisik maneh, "Lazarus ndhelik—" Dheweke nabruk tumit sikile menyang dhadhane Clodius. Pendeta kasebut mabur mundur, muter ing lantai, lan nyekel dhadhane. Greville mlayu nulungi mentore sing lagi sesek napas .

"Aku dudu Yudas Iskariot!" Odino nggereng. "Aku wis njaga Lazarus. Aku ora bakal ninggalake dheweke utawa bapakne—kanggo sapa wae—utamane kanggo para prajurit lan para pendeta boneka!"

"Kapten," Greville mbengok. "Kapten!"

Bourne lan anak buahe mlayu mlebu lawang, ngepung loro biarawan kasebut. Kapten mandeng Odino, sing mung ngangkat bahuné. "Wis cukup kanggo dadi imam," sambat Bourne . "Biarawan liyane sing geni ing njero awake, aku ngerti." Dheweke mrentahake Greville supaya mbantu Clodius metu saka pemandian. Banjur dheweke mrentahake rong anak buahe kanggo ngamanake sikile Odino. Odino nendhang dheweke, lan Kapten ngundang prajurit liyane. Mung nalika biarawan kasebut kasil diiket, dheweke banjur maju. "Aku bakal menèhi kowe kesempatan maneh kanggo nebus awakmu dhewe. Ing endi kowe ndhelikake Bocah Iblis?"

"Apa kuwi Bocah Iblis?" pitakone Odino. "Aku durung nate weruh sing kaya—"

Bourne nggebug dhadhane Odino nganggo tinju . Dheweke mangsuli marang pendeta sing lagi watuk, "Maneh, ana ngendi Bocah Iblis kuwi?"

"Aku durung tau weruh Bocah Iblis sajrone uripku—"

Rahang Odino pecah kena tinju liyane. Getih lan idu mabur.

Bourne mbengok, "*Maneh, Bocah Iblis?*"

"Aku ngapura kowe, Kapten," ujare Odino karo ngremehake. "Muga-muga Gusti Allah nuduhake kowe—"
Odino tiba-tiba ambruk amarga pukulan liyane.

" *Bocah Iblis?*" pitakone Bourne.

Odino ngangkat sirahe, meksa mesem, lan ngedip kikuk marang dheweke. Getih Bourne nggodhog.

Sawisé kuwi, Odino nandhang nesune Kapten sing ora bisa dikendhaleni sing wis ngalami luwih akeh kengerian sing ora bisa diterangake, kesalahan sing ora bisa diapura, lan kebodhoan sajrone wektu cendhak ing Biara tinimbang sajrone kabeh dina dadi prajurit. Nanging, sawise rasa lara sing kobong wis ilang, sawise getih nglumpuk ing papan sing ora pantes, Odino ora kuwatir maneh. Sawise mripate bengkak ditutup lan dheweke ora bisa maneh prédhiksi pukulan sabanjure, dheweke ora disiksa maneh kanthi antisipasi. Sawise swara muni ing kupinge nggawe swara Kapten sing njerit meneng, ana katentreman. Lan sawise iga-igane retak kaya kilasan kenangan sing nyenengake babagan masa lalune ing katakombe karo Ivan, Lazarus, Miguel, lan Thateus, dheweke ora butuh untu kanggo mesem. Sawise kabeh, urip wis apik kanggo dheweke.

"*Tangia!*" Bourne mbengok, karo nguncalake ember banyu menyang biksu sing diiket lan lagi ndhodhok. Odino megap-megap lan nyender ing tumite.

Greville mlayu menyang sandhinge lan nyekel lengene. "Odino, kanthi sih-rahmat saka Gusti Allah, kandhaa marang Kapten."

Odino nyangga bobote marang biarawan kasebut nalika dheweke sambat. "Aku—aku—nggoleki *Pengampunan lan Ritus Terakhir*. Ora—wektu—akeh. Jupuk—Dadi—Biarawan Nicholas. Aku njaluk—pangakon dosa—mung—marang—dheweke."

"Ora ana imam maneh! Ngaku wae karo aku!" Bourne nguwuh, karo mbuwang ember lan mecahake menyang tembok. "Kowé mung ngomong karo *aku!*"

Clodius, isih nyekel dhadhane, nyedhaki Bourne. "Kapten, yen aku oleh. Kita wajib nindakake Ritus Terakhir yen dijaluk. Iku tugas berat kita kanggo nuruti— aturan sing ditetepake dening Gusti Allah dening Panjenengane lan dileksanakake kanthi ketat dening prentah Tahta Suci. Kita ora bisa nolak dheweke saka pengakuan dosa pungkasan dening imam sing dipilih." Clodius bisik-bisik, "Aku njaluk sampeyan, idinake panjaluk iki, lan ing pengakuan dosane kita bakal nemokake saka Friar Nicholas ing ngendi Lazarus Grotesque ndhelik. Minangka senior, kita duwe akeh ...

sarana persuasi.”

Bourne mung mandeng Clodius nalika para penjaga bubar saka lawang pemandian lan prajurit sing sesek napas meksa ngliwati dheweke. Wong lanang kasebut nyedhaki Bourne, ngatur ambegan, lan ngomong. "Yen aku bisa, Kapten. Panjenengan dibutuhake rawuh langsung ing gereja."

"Kanggo apa?" pitakone Bourne karo cemberut.

Prajurit mau mirsani rai-rai penasaran ing sakubenge sadurunge ndhingkluk ing kupinge Bourne lan ngomong alon, "Penting banget, Kapten."

Bourne megap-megap, noleh, lan nutul dhadha Clodius. Biarawan mau ndeleng buku-buku driji sing getihen nalika Kapten ngomong karo dheweke. "Kirimna Rites-e marang imam. Sawise aku bali, aku ngarep-arep ngerti papan dununge setan. Ayo." Clodius sarujuk, lan Bourne noleh menyang penjaga sing paling cedhak lan nuduhake Greville. "Priksa manawa dheweke dikawal menyang asrama. Dheweke kudu njupuk biarawan kanggo Rites Terakhir— mung Biarawan Nicholas." Dheweke njupuk obor lan ngetutake prajurit kasebut metu saka gedung. Langsung, Clodius narik Greville nyedhaki dheweke lan bisik-bisik, "Sawise kowe bali, kumpul saka Nicholas saka Lazarus' ngendi. Jelasna marang dheweke yen aku dhewe bakal mesthekake yen dina-dinane sing isih ana ing Biara Gardiens ditindakake kanthi tobat sing paling gedhe lan kasepen sing paling jero, mesthi wae kanthi rasa hormat sing ora kendhat marang Gusti. Saiki, aku kudu ngetutake Kapten— lunga—lan cepet-cepet, sadurunge Odino liwat lan selawase nggawa kawruh babagan papan dununge Grotesque." Greville manthuk lan lunga karo prajurit kasebut nalika Clodius nyolong menyang pepeteng, ngetutake Bourne saka kadohan.

Kapten muter pojok katedral lan prajurit kasebut nuduhake tembok perimeter gereja, ing ngendi deretan wong lanang lungguh ing lemah ing jejere sepatu bot, ngelus-elus sikile sing wuda ing sangisore bunderan cahya obor.

"Kedadeyan iki nembe wae kedadeyan, Kapten." Prajurit kasebut ngeterake Bourne menyang lawang samping gereja sadurunge nuduhake lawang. "Deloken? Ing kono. Kabut kobong metu."

Bourne nyedhaki lawang mlebu lan mriksa kabut ireng sing alon-alon metu saka ambang lawange. lan ndhelikake lemah. Dheweke jongkok lan ngusap driji liwat brume sing goyang, dumadakan narik pucuk driji sing melepuh.

Prajurit mau kandha, "Pancen, Kapten. Lan ambune Pati."

Bourne ngambu driji nalika dheweke mundur saka kabut. Dheweke nyawang katedral. "Prajurit, aku pengin kowe cepet-cepet menyang asrama lan ngandhani Sersan sing Aku njaluk saprateloné wong-wong sing luwih istirahat supaya padha nglumpuk ing sumur Abbey. Ana ember ing sandhingé. Wong-wong mau kudu njupuk banyu, nglumpukaké lemah, lan nyampur ember lendhut. Aku pengin saben

retakan lan celah ditutup. Kubur kabeh gereja yen prelu.”

"Inggih, Kapten." Prajurit mau manthuk lan mlayu lunga.

Ing sangisore obore, Bourne mriksa pucuk drijine sing lara lan mikirake siksaan sing Friar Grate mesthi nandhang sangsara. Swara langkah sikil ngalihake kawigatene menyang penjaga sing lagi cepet-cepet nyedhak. Wong lanang mau mandheg, ngatur ambegan, lan ngomong karo dheweke. "Ana prekara penting, Kapten!"

"Saiki piye?"

Prajurit mau nuduhake payon katedral. "Patung-patung mau obah!" Bourne ndeleng munggah sedhela sadurunge nyipitake mripate marang dheweke. "Yen sampeyan ngidini, reca-reca mau bisa dideleng ing cahya rembulan."

"Tuduhna aku," wangsulane Bourne. Nalika penjaga ngeterake Bourne menyang sisih ngelawan saka katedral, Kapten ngelingake dheweke, "Lan luwih becik dheweke obah, supaya aku ora ngobahake kowe."

"Dheweke obah," prajurit kasebut njamin dheweke.

Kantheni saben kedadeyan aneh sing dialami Bourne wiwit tekane ing Abbey, panemuan nggegirisi liyane mung minangka klise tambahan kanggo dhaptar kedadeyan surealis sing saya tambah parah. "Aku yakin, sampeyan bisa uga ujar kaya ngono."

Friar Clodius ngintip ing pojok peteng ruang makan, mripate sing tajem mandeng Bourne lan para penjaga nalika ngubengi katedral. Kapten gabung karo sawetara prajurit sing nglumpuk kantheni terbuka kanggo mriksa wilayah ndhuwur gereja. Wong-wong lanang kasebut nuduhake munggah, lan Bourne nyetel awake dhewe ing garis pandang langsung karo rembulan. Clodius nyelip liwat grumbulan kanggo ndeleng luwih apik apa sing narik kawigatene.

Nggendhong buku, salib, lan termos sing ditutupi gabus, Friar Nicholas mlayu metu saka asrama. Kain sing dihias kantheni apik nutupi gulune kaya selendang, pucuke sing rumbai-rumbai dikibas-kibas angin. Nalika biarawan enom kasebut ngliwati barisan penjaga sing nggawa obor sing ora curiga, Greville lan pengawale cepet-cepet ngoyak Nicholas, njaluk supaya dheweke bisa liwat kantheni bebas. Nicholas tekan pemandian lan nyurung dheweke ngliwati para prajurit, nalika mbengok marang dheweke, "Dheweke pendeta— abdine Gusti Allah! Kepiye sampeyan bisa ngidini Kapten sampeyan—"

Nicholas mlebu lan ngadeg. Ing cahya obor prajurit sing kerlip-kerlip, dheweke ora ngenali tumpukan jubah lan getih sing remuk ing dasar tiang pemandian. Dheweke ndeleng para penjaga sing lagi ndhodhok sing nyekel sirah biarawan kantheni stabil, nempelake kain teles ing mripate sing abang lan bengkok. Nicholas mlayu metu. Dheweke nyelehake barang-barange ing jejere biarawan sing tatu sadurunge ndeleng dheweke. "Ora," ujare, mripate mbrebes mili. "Ana kesalahan. Iki dudu dheweke." Dheweke noleh lan mandeng

ing rantai, ngguyu lan nangis amarga sedhih. "Iki dudu—"

Nicholas mlumat ing nduwure pengawal sing paling cedhak lan nabruk sirahe ing watu-watu ubin. Prajurit sing isih ana ngrubung dheweke lan narik dheweke adoh.

"Nicholas! Ora! Ora ana wektu!" Swarane Odino sing gemericik langsung ngilangake rasa nesu ing biarawan enom kasebut, lan dheweke tiba lemes lan nangis. Banjur dheweke nglumpukake bahan-bahane sadurunge ngomeli para prajurit. "Ritus Terakhir mbutuhake privasi sing sopan!" Para prajurit ndeleng Greville, sing manthuk kanthi serius sadurunge mundur menyang lawang pemandian. Para wong lanang ngetutake langkah Greville, metu saka bangunan.

Odino mbisiki Nicholas, "Nyedhaka, Nak. Ana sing kudu kokngerteni." Biarawan enom mau nyekel kupinge ing lambene biksu sing remuk kuwi. Nalika Odino ngomong, mripate Nicholas mblalak. Dheweke nyingkir, mandeng Odino, lan takon, "Apa Lazarus salah sijine?"

"Tenang wae," bisik Odino, nyawang Greville sedhela kanthi mripate sing meh bengkok lan merem kenceng sadurunge nerusake. "Aku njaluk tugas saka kowe." Nicholas ngrungokake kanthi tliti, sok-sok manthuk. Odino watuk lan nyenderake sirahe ing cagak. "Saiki, janji yen kowe bakal ngrampungake, Nicholas."

Biarawan enom mau ngusap luh saka raine. "Nanging kowé bakal mati! Apa sing kokjaluk—"
"Aku wis mati!" Odino nyela. "Saiki, sumpah janjimu karo aku!"

Nicholas ambegan jero lan nggresula. "Karsa Paduka mugé kalampahan, kados ingkang Paduka karsakaken."

Kanthi driji sing gemeter, pandhita mbenerake kain hiasan sing ana ing gulu. Dheweke ngambung kain kasebut sadurunge ngangkat botol lenga sing diberkahi saka sandhinge. Banjur dheweke mbukak tutup botol kasebut lan mandheg kanggo ndeleng Odino. Antarane watuk, biksu kasebut berjuang kanggo menehi Nicholas eseman sing nyenengake, sanajan dheweke mung bisa ndeleng murid enom sing ditresnani minangka garis bayangan ing cahya obor. Nanging, Nicholas ngerti rasa lara lan tekad sing diselimuti ing mburi gerakan mentor kasebut. Dheweke miringake botol kasebut, lan nganggo jempol, dheweke menehi tandha salib ing bathuk, lambe, lan atine Odino. Banjur dheweke mbukak buku Kitab Suci.

Odino ndedonga, "Gusti, mugé kersa ngapunten kalepatan kula dhateng Gusti." Nalika Nicholas nerusake pangakon dosa, Nicholas ndhingkluk ing sandhinge, nggumam petikan Latin saka Ritus Terakhir.

Akhire, Nicholas mbukak mripate lan ngomong karo Odino. "Demi Asmane Gusti Yesus, kowe wis diapura dosane, Delon Odino des Gardiens."

Odino watuk lan kandha karo ngos-ngosan, "Ayo diterusake, Nicholas."

Biarawan enom mau nyawang sekilas saka mburine lan weruh Greville sing penasaran, ndhingkluk adoh ing lawang karo obore. Nicholas meneng-meneng nyuntak lenga saka botol kasebut. Dheweke ngangkat salib logam, nggigit lambe, lan nahan ambegan amarga sesek nalika luh mili mili ing pipine. Banjur dheweke ndhelik ing mburi Odino, lan nyekel tangane sing mbukak kanggo dheweke. Nicholas nyelipke pinggiran salib sing landhep menyang driji biarawan kasebut, lan kanthi tarikan sing kuat, dheweke nyuwek tatu sing jero. Dumadakan, aliran getih mili mudhun ing driji Odino lan Nicholas ngarahake aliran anget menyang botol kasebut.

Greville mlayu maju lan nyorotaké soroté marang wong-wong mau. "Kowé aja nganti nguculi dhèwèké, Nicholas!" "Aku ora nguculi dheweke."

Greville weruh botol kuwi. "Ngecurake getih dudu bagean saka Ritus Pungkasan. Kowé sing kudu matèni dhèwèké!" "Urusen awakmu dhewe, Greville! Iki bagéan saka panyuwune pungkasan."

"Ya wis rampung, yen dheweke mung kepengin mati." Greville ngangkat bahuné, bingung karo kabeh sing dideleng dina iki nalika dheweke mundur menyang lawang pemandian.

Nalika botol meh kebak, Nicholas cepet-cepet nutup tutup botol kasebut, ngusap kain hiasan saka gulu, lan ngiket driji Odino kanthi rapet. Dheweke ngrangkul Odino lan mbisiki, "Wis rampung, Friar."

"Pancen, iki bakal kelakon," wangsulane Odino sing mripate bengkak. Kanthi mesem sing terus-terusan, dheweke noleh kaya-kaya lagi nggumuni sesawangan sing nyenengake.

"Odino?" Nicholas nyelehake tangane ing pundhake biksu mau lan ngocok-ocok dheweke alon-alon.

Odino manthuk lan mangsuli kanthi rasa ora kepenak, "Dheweke kaya manuk ing kurungan, Ivan. Donya liya nunggu dheweke."

"Odino?" Nicholas ngocok-ngocok dheweke maneh.

Biksu mau nerusake, "Oh, pancen! Lazarus ora bakal ngerti apa sing kudu ditindakake. Aku bakal ngajari dheweke nunggang jaran." Dheweke ngguyu ngakak. Nicholas nyender lan nangis. Raut wajah Odino katon kuwatir. "Apa sing kudu ditindakake babagan jaran-jaran iki? Prajurit njaga kandhang-kandhang."

Biarawan enom sing nangis ngambung pipine Odino. "Lungaa karo Gusti Allah, kancaku."

"Dheweke durung nate weruh jaran," ujare Odino karo mesem. "Dheweke bakal mabur kaya angin!"

Nicholas nyekel botol anget lan ngadeg, ninggalake Kitab Suci sing diiket ing sandhinge Odino sing diiket. Murid enom mau ngadeg lan nangis, saiki wuta karo sakubenge kaya mentor sing lagi sekarat. Dheweke nangis ora amarga pikirane Odino luwih fokus karo Lazarus tinimbang awake dhewe. Dheweke uga ora sedhik amarga Odino ora ngerti dheweke maneh. Dheweke nangis amarga bagean paling murni saka awake dhewe mati bareng karo Odino.

Swara terompet perang muni banter banget ing pekarangan Abbey. Nicholas ngusap raine lan noleh lan weruh Greville metu saka lawang nalika para penjaga ninggalake pos, mlayu menyang papan panggilan kanggo perang. Prajurit berkuda meh wae ngidak Greville lan dheweke kesandhung bali menyang gedung.

Nicholas ngomong karo Odino, karo mbungkuk jero, "Karsamu bakal kelakon, kancaku." Dhèwèké noleh lan cepet-cepet menyang lawang nalika Greville ngalangi dalané. "Kowé arep menyang ngendi karo botol kuwi, biarawan? Aku ora nglilani kowé metu saka pemandian iki. Menawi panjenengan kepareng ngentosi—"

"*Krak!*" Tanpa sepatah tembung, dhèwèké nggebug rahangé Greville, nggawé dhèwèké lan oboré mabur menyang tembok. Biarawan enom kuwi mbengok nalika dhèwèké metu saka gedung, "Odino wis rampung! Ivan wis rampung! Lan saiki aku uga wis rampung!" Nicholas mlayu menyang asrama karo kabeh sing penting kanggone: botol anget, kenangan pungkasan karo mentor suci, lan sepasang sepatu bot abot sing dijahit apik sing didhelikake ing sangisore lipatan jubah biksu, sing mesthi bisa mbantu ngeset janji suci sing digawe kanggo ngormati panjaluk pungkasan Odino.

Plataran obah, nalika siluet prajurit sing mlayu metu saka gapura Abbey sisih kidul, nilar panelusuran kuburan. Garis geni nandhani plataran nalika prosesi penjaga sing nggawa obor mili saka asrama lan menyang katedral. Wong-wong padha mbengok, waja gemeter, lan kuku jaran gumuruh miturut swara trompet sing ora mandheg — formasi koordinasi bela diri sing gedhe saiki nguwasani biara.

Greville tangi, obah, lan nabok lengene sing wis kobong. Ing sandhinge, ing pojokan Saka jedhing, ana kolom geni sing mubeng-mubeng nguntal tumpukan jubah sing digunakake Ivan nalika mlayu. Dheweke metu saka gedung, keselek. Clodius nyekel dheweke.

"Geni ngamuk!" Greville megap-megap, ngusap-usap rahangé. "Nicholas wis lolos." Clodius narik lengene. "Ora penting! Ayo melu aku!" Loro biarawan mau ninggalake cahya oranye saka lawang pemandian lan nyolong menyang peteng, nyolong ing sisih peteng ruang makan sadurunge nyilem ing mburi wit juniper. Dheweke misahake grumbulan lan nonton para prajurit nglumpuk dadi barisan sing ora pedhot sing ngubengi kabeh perimeter katedral. Kuda-kuda nggawa gerbong amunisi liwat gapura Abbey sisih lor nalika swara komando tegas sing tumpang tindih keprungu ing saindenging pekarangan sing dijaga.

"Ngapa kok padha ngumpul?"

Clodius ora nggatekake pitakone Greville, ngelus pundhake, lan nuduhake menyang dasar tembok Biara. "Kapten wis nyelehake watu ing ndhuwur gulungan-gulungan kasebut—nanging ing kana, ngluwihi prajurit. Apa panjenengan saged mirsani?"

Greville nandheske mripate. "Nanging ora ana papan perlindungan. Kita bakal kecekel!"

"Kowé ora bakal, angger kowé kesusu banget."

Greville mubeng. "Aku?" pitakone, ora percaya.

"Tetepna awakmu ing dhasar tembok lan pepeteng bakal dadi papan perlindunganmu. Para prajurit mung njaga katedral."

Greville megap-megap. "Kowé sing ngupaya ndarbeni iku!"

Clodius nyopot jubah Greville sakgegem. "Wektune wis sithik! Deloken? Iku!" Dheweke nuduhake payon katedral. Greville ndhagak lan nemokake satus reca watu sing nggeliat kaya susuh ula sing ngantuk. Reca-reca mau nglumpuk ing cedhak saben pinggir teras.

"Duh Gusti! Dheweke obah," Greville nguwuh, menahi tandha salib ing ndhuwure awake.

"Pancen!" Clodius ngocok-ocok dheweke. "Kita kudu mlayu saka panggonan iki—lan karo kaca-kaca kuwi. Saiki, jupuk nalika wayahe isih ana. Pindah!"

Greville nyingkirake awake dhewe saka biarawan sing duwe jabatan kuwi. "Apa kowe wis lali karo nasibe Ivan ing tangane Kapten? Aku ora bakal mati mung merga gulungan kertas!"

"Apik tenan," ujare Clodius karo ngangkat dagune. Dheweke muter lan miwiti mudhun ing sisih mburi ruang makan, sambat. "Nalika aku entuk sing tuku, aja ngarep-arep imbalan utawa welas asih!"

Greville mbengok saka mburine, "Lan nalika Kapten nggebug kowe nganggo pedhange, aja ngarep-arep welas asih utawa Ritus Terakhir!" Clodius ngusir dheweke kanthi lambaian sing nesu lan ngilang ing pepeteng. Greville noleh lan mbedakake grumbulan kanggo ndeleng tunggangan waja sing nggawa obor mlayu saka pojok katedral. Kapten Bourne ngendhegake jaran lan nyekel obore ing ndhuwure para prajurit sing sibuk ngumpulake amunisi saka kreta sing liwat alon-alon.

"Tombak lan tumbak, rungokna aku saiki," ujare Bourne marang barisan wong lanang sing ngubengi gereja. "Kowé kudu tetep cendhek ing lemah—ing sangisore tombakmu. Siapna senjatamu ing lemah lan siapna pedhangmu ing tanganmu sing luwih cilik. Sing nggawa piso dawa, cabut lan tusuk ing jejere sikilmu sing ngarep. Ing tandhaku, kowé kudu ngetokake pedhangmu, nguwuh kanthi banter, lan nggodha setan atap ing ndhuwur senjatamu. Sersan Pengawal, tindakake prentahku!" Perwira berkuda nguwuh saka ndhuwur helm formasi pinggiran, mbaleni prentahe Bourne. Pikemen lan tombak mlayu

maju karo pedhang ngacungake lan mbentuk garis pertahanan pertama.

"Panah, rungokna aku saiki! Kanthi tandhaku, kowe bakal ngetokake gegamanmu sakarepmu." Tetepa ndhodhok, lan aja nyarungake baut-bautmu. Klumpukna ing lemah ing sandhingmu . Kowe kudu nggunakake kabeh baut-bautmu lan mbela wong-wong sing ana ing ngarepmu. Sersan Pengawal , tindakake prentahku!" Nalika para penunggang jaran lapis baja menahi instruksi kanggo formasi, gelombang prajurit panah teka, nutupi para prajurit tombak nganggo senjatane.

Bourne nyawang payon katedral sadurunge ngarahake jarane ing sandhinge rombongan sing saya akeh. "Panah, rungokna aku saiki! Jarakmu rata. Ngadega dhuwur ing mburine para pemanah panah lan jaga barisan ngarep. Sing nggunakake cangkemmu kanggo ngeculake kanthi cepet, kowe ora kena nyokot luwih saka rong panah. Gunakake kabeh panahmu kanggo nyerang setan sadurunge ngundang pemasokmu!" Tembok pemanah muncul, lan Bourne mbalikke jarane , karo mbengok, "Para pemasok, rungokna aku saiki! Kowe kudu cepet lan anteng saka gerbongmu. Tetep cendhek lan selehake persediaan ing sikile prajuritmu , menahi tandha nganggo tepukan sing ora luwih dhuwur tinimbang sepatune. Sersan Pengawal, tindakake prentahku!"

Lan nalika Kapten menahi instruksi marang barisan prajurit infanteri, Greville weruh siluet samar Clodius sing mlayu maju lan ngadeg ing panggonane, obah kanthi wedi ing sadawane tembok Abbey. Dheweke maju selaras karo arah perhatian Bourne sing terus owah .

Bourne ngangkat tangane dhuwur lan nyiapake anak buahe. "Panah, lebokake babak pertamamu nglawan setan-setan! Arahkan rata ing antarane. Tombak lan tumbak, ing targetku!" Bourne nyawang pinggiran ndhuwur gereja sadurunge ngobahake tangane. "Ucul!" Nalika tembakan petir nutupi katedral lan percikan api njeblug ing watu Grotesques, Clodius nyerang, mbalikke watu kasebut, njupuk gulungan kasebut, lan cepet-cepet menyang ruang makan. Para pikemen nggemeretakke pedhang nglawan tumbak, ngece, nalika para crossbowmen cepet-cepet ngisi maneh senjata.

Reca-reca mau nyusup cedhak pinggir payon, ndeleng mudhun menyang tentara sing ngundang dheweke. Saka penampilane, ora ana rong kewan watu sing padha. Ing sangisore rembulan purnama, raine sing aneh katon cetha. Ana sing duwe sirah manuk, ana sing duwe sirah asu lan ula. Awake campuran saka macem-macem kewan—sebagian singa, manungsa, lan babi—lan dheweke duwe cakar, taring, kuku, lan buntut. Saben-saben meh padha karo gabungan saka sawetara makhluk sing nggegirisi, nanging kanthi kabeh keunikane, dheweke duwe ciri sing padha: ing gegere saben-saben ana sepasang swiwi membran sing nyebar.

"Ucul!" Gelombang petir liyane dibebasake, lan udan percikan api liyane ngliputi Grotesque watu, ngobahake dadi swiwi sing nggereng, untu kerot, lan cakar sing digaru. Swara jeritan lan gemuruh keprungu ing saindenging pekarangan Biara nalika padha bentrok, rebutan papan ing tebing teras. Banyune tumpah, ngresiki atap katedral lan tumpah ing ndhuwur para prajurit kaya pembunuhan gagak granit ing lapangan sing disinari rembulan.

"Tumbak! Panah! Prajurit!" Bourne mbengok. Nanging barisan pecah, senjata dijatuhke, lan prajurit buyar. Pangalihan neraka lagi ditindakake.

Clodius mabur ing sisih ruang makan karo kaca-kaca sing digulung, ngliwati Greville nalika dheweke mbengok, "Cepet! Aja noleh mburi!" Loro biarawan kasebut mlayu nyabrang plataran, mlayu saka bengok-bengok lan jeritan serangan sing nggegirisi. Clodius mlumpat menyang grumbulan ing mburi pemandian, nyekel Greville. "Gapura kidul ora dijaga! Kita bakal ngubengi tembok njaba Biara, menyang kandang jaran, lan njupuk jaran!" Clodius metu saka grumbulan lan mlayu munggah ing sisih pemandian sing peteng.

Greville mlayu ngoyak dheweke, kesandhung tumpukan jubah lan ngglindhing ing cahya rembulan. Nalika semana dhèwèké nemokaké mayit Ivan, mripaté mandeng kosong. Greville ngadeg, nyeluk Clodius. Clodius mandheg lan noleh manèh marang dhèwèké, lan Greville weruh putih mripate lan ekspresi wedi sing katon ing raine. Greville kaku.

"Aja noleh," ujare Clodius karo mundur menyang gapura Biara. "Aku bakal ketemu kowe ing kandhang-kandhang."

Greville nyawang saka mburine lan weruh watu gedhe sing lagi ngoyak dheweke kanthi ndhelik. Kaya Griffin, awak kaya singa sing duwe swiwi, sirah raksasa, lan cakar kaya singa manuk pemangsa.

Greville ambruk ing tembok pemandian karo nangis. "Tulungi aku, Clodius." Saben langkahe sing gemeter menyang ngarep pemandian, kewan granit kasebut uga maju. "Demi Gusti Allah, undangan supaya lunga!" Nanging, Clodius malah mlayu. Greville njerit, mlayu ing pojok bangunan lan nyemplung ing asap sing umob saka njaba.

lawang mlebu pemandian. Gundukan jubah sing sumunar madhangi njero pemandian sing remang-remang.

Greville ndhelik ing mburi cagak tengah—njongkok ing bayangan ing mburi gegere Odino sing kebak getih lan tansah mesem, sing mung mandeng retakan ing lantai. Odino wis mati banget kanggo nylametake jubah sing ngiler saka jijik sing saiki mlaku liwat lawang, nggoleki ing pepeteng lan nyakar watu-watu ubin.

Clodius mlayu golek papan sing aman, nabrak prajurit sing wis ninggalake pos-posane. Kaca-kaca sing disenengi dening biarawan kasebut kasebar ing lemah, lan dheweke nglumpukake ing

tangan lan dhengkul. Banjur dheweke mlayu menyang gapura kidul, cangkeme amba amarga wedi, cukup amba kanggo ngetokake jeritan sing nggegirisi sing nyebar ing plataran, nalika reca mabur nyusup mudhun lan nyopot dheweke saka bumi. Keanehan kasebut, ora ana tandhingane karo kekejaman apa wae sing mabur saka payon katedral, amarga nggawa awak ula, sirah wedhus, lan sikil kaya akeh laba-laba sing mlaku. Kekejaman kasebut nggawa Clodius ngliwati tembok Biara lan dhuwur menyang langit—cukup dhuwur kanggo kabeh pedésaan krungu teror sing langgeng ing tenggorokane. Iku nyapu biarawan sing apik , jero menyang alas sing ora kena menyang papan sing paling peteng sing mung ditandhani dening jejak luh. lan kaca-kaca rapuh sing udan mudhun saka langit ireng.

Isih ana ing njero Biara, Kapten Bourne lan sewelas prajurit berkuda metu saka gapura lor, mlayu ngliwati papan sing mbukak lan nyepetake dalan Abbey menyang desa Murat. "Tetep bebarengan!" Bourne mbengok, "Pedhang dhuwur lan sirahe mudhun! Tetep ing sangisore wit-witan!" Nanging saben papan sing mbukak ing alas, ana jeritan sing nandhani ilange wong liya sing dicopot saka jarane. Saben pukulan, jaran liyane remuk ing sangisore cakar watu sing nyuwek. Pancen, jaran kasebut duweke Malaikat jahat, ngguyu lan mlaku-mlaku ing jero bumi.

Dadi, mung nganggo sawetara tembung sing diwaca saka koleksi Terjemahan Naramsin sing meh dilalekake , Kardinal Jean-Francois Blasi dhewekan ngrusak salah siji saka rong Biara sing paling berbenteng ing Tahta Suci —*Abbaye des Gardiens*—lan ngremuk rombongan Pengawal Kerajaan sing paling trampil —pasukan elit Kapten Bourne . Ing wayahe sing dibutuhake laler cilik kanggo kawin lan mati, mung kanthi tumindak sing nyenyamah, misi siji wong kanggo males dendam wis ngorbanake nyawa patang atus prajurit, imam, lan pengawal nalika mbukak Gerbang kapindho saka telung Gerbang lan luwih nglemahake Segel Agung sing dadi watu puncak Jurang Agung.

Adoh ing sangisore Biara sing remuk—adoh ing sangisore katakombe sing kobong—saka jerone Neraka, swara ngguyu serafik Lucifael muni, amarga kedadeyan sing nggegirisi iku pantes diwenehi perhatian penuh.

~*~

Sajrone setengah wengi, Lazarus lelungan mangulon ing sangisore rembulan gedhe lan segara lintang. Dheweke munggah bukit-bukit watu lan liar ing Provinsi Auvergne lan terus maju ngliwati pemandangan sing jembar lan peteng—kabeh ora dingerteni dening indrane. Sadawane dalan, nalika rasa wedi nyerah menyang wayah sing luwih tenang sing menahi dheweke wektu kanggo merenung batin, dheweke dianggep minangka oyot saka perasaan sing kuwatir kaya ngono.

Gampangane, Lazarus mung ngerti wates-watese katakombe Abbey— donya bawah tanah sing ditinggalake. Tembok trowongane tetep kokoh, dalane sing padhet lan nuntun ora owah selawase. Katakombe sing bisa diprediksi kanthi tetep bisa ngatasi masalah sesaat sing bisa uga ngganggu dheweke, lan saiki, nglumpukake papan kasebut lan wong-wong sing manggon bareng karo dheweke duwe tujuan sing padha. Mung saiki, dheweke ngerti yen dheweke ora bakal bisa ndeleng maneh— atine abot kaya granit ing dadane.

Lazarus wis suwe kenal karo mekanisme impene, lan karo sesanti sing terus owah. Contone, yen impene dadi mimpi buruk sing ora ana watese, dheweke mesthi bisa tangi, sanajan mung kanggo nggawe presentasi sing luwih nyenengake lan bisa ditebak. Lan Lazarus asring ngimpi babagan jagad sing ngluwihi katakombe, nalika nggabungake saben detail sing wis disinaoni babagan papan sing luar biasa kasebut. Nanging dheweke ora nate ngira yen papan kasebut bisa uga katon minangka mimpi buruk sing ora bisa diprediksi lan ora bisa dihindari kaya saiki. Ora ana dalan sing nuntun utawa watu-watu sing muter-muter— pemandangan sing ora rata lan ora bisa diprediksi katon nyebar ing saben arah tanpa wates. Mungkin oyot saka perasaane sing kuwatir dikubur ing endi wae ing gagasan sing ngganggu yen dheweke ora bisa tangi saka wayahe lan tangi amarga swara bapakne sing akrab , sing njaluk dheweke supaya ngobong obor katakombe maneh.

Lazarus sing kedinginan lan kesel munggah ing pucuk gunung sing mbebayani. Dheweke ngadeg ing ndhuwure lambangé, jubahé sing reged mabur kaya gendera ing angin wetan sing banter. Liwat bolongan mripat sing peteng, dhèwèké nyawang lembah sing jero, dhasar kali sing garing lan watu. Ing sabrang lembah watu, lumahing jurang sing tajem munggah ing sisih gunung cilik, lan ing dasar tebing, Lazarus nemokake kamiripan sing narik kawigaten karo rai sing kagum kanthi *cangkem sing nguwuh—Cangkem Gunung*. Kanthi tekad sing surem kaya Ivan, dheweke ngangkat pundhake lan mudhun saka punggung bukit kaya wong sing bangga sing diukum mati ing tiang gantungan. Dheweke mlaku ngliwati lembah watu sing peteng lan menyang jurang nganti cangkeme sing menganga nguntal dheweke.

[Rampung Bab 8]

Karya sastra iki digawe

d khusus kanggo dedikasi

Edgar Allan Poe (1809—1849)

— Muga-muga warisane tetep urip ing njero ati kita kabeh —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~